

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2017 roku

Sąd Rejonowy Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w Wydziale III Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Stolarek

Protokolant: Aneta Kaczyńska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań- Grunwald w Poznaniu –

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 9 maja 2017 roku, 8 czerwca 2017 roku, 10 lipca 2017 roku, 21 sierpnia 2017 roku, 18 września 2017 roku sprawy:

K. T. (1)

syna A. i B. z domu S.

urodzonego dnia (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 11 września 2016 roku w P. w trakcie trwania masowej imprezy sportowej tj. meczu piłki nożnej rozgrywanego pomiędzy klubami (...) i (...) odbywającej się (...) S. przy ul. (...), używając kominiarki do zakrycia twarzy w celu utrudnienia rozpoznania jego osoby, znajdując się w sektorze przeznaczonym dla kibiców (...) posiadał wyroby techniczne – pożarowo niebezpieczne w postaci racy, którą odpalił działając przy tym publicznie i bez powodu okazując rażące lekceważenie porządku publicznego

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych w zw. z art. 57a§1 k.k.

1. oskarżonego **K. T. (1)** uznaje za winnego przestępstwa z art. 59 ust. 1 i art. 60 ust. 2 i 4 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych w zw. z art. 11§2 k.k. i art. 57a§1 k.k., popełnionego w sposób wyżej opisany, i za to na podstawie art. 60 ust. 4 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych w zw. z art. 11§3 k.k. w zw. z art. 57a§1 k.k. w zw. z art. 34§1 i 1a pkt 1 k.k. i art. 35§1 k.k. wymierza mu karę 9 (dziewięciu) miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując go w tym okresie do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

2. na podstawie art. 66 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych w zw. z art. 41b§1 i 2 k.k. i 43§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu wstępu na wszelkie imprezy masowe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz mecze piłki nożnej rozgrywane przez polską kadrę narodową oraz polskie kluby sportowe na okres lat 2 (dwóch), a na podstawie art. 41b§7 k.k. orzeka wobec oskarżonego obowiązek stawiennictwa w Komisariacie Policji P. w trakcie meczów rozgrywanych przez klub piłkarski (...) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz poza tym terytorium na okres 1 (jednego) roku,

3. na podstawie art. 63§1 i 5 k.k. na poczet wymierzonej oskarżonemu kary zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 11 września 2016 roku, godzina 17:45 do 12 września 2016 roku, godzina 17:32 i uznaje karę ograniczenia wolności za wykonaną w zakresie dwóch dni,

4. na podstawie art. 627 k.p.k. i art.624§1 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w części tj. obciąża go kwotą 3.000 złotych tytułem poniesionych wydatków a nadto wymierza mu opłatę w kwocie 180 zł.

SSR Katarzyna Stolarek

UZASADNIENIE

W sprawie K. T. (1) Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 września 2016 roku na I. S. przy ul. (...) w P. odbywała się masowa impreza sportowa – mecz piłki nożnej w ramach rozgrywek Ekstraklasy pomiędzy drużynami (...) - (...).

Na trybunie numer II, zajmowanej przez kibiców (...), około godziny 15.20 zaczęły pojawiać się osoby zamaskowane kominiarkami. Jedną z zamaskowanych osób był K. T. (2), który ubrany był w białe krótkie spodenki z emblematami C. (flaga w białe czerwone pasy) i znakiem (...) na nogawkach. Twarz K. T. (1) zakrywała niebieska kominiarka, nie miał na sobie koszulki ani innej odzieży, która zasłaniałaby tors. Na nogach miał buty adidas w kolorze czarnym z niebieskimi językami i białymi paskami oraz czarne skarpetki z białym znakiem (...).

Około 15:30 kibice zaczęli odpalać race świetlne, taką racę posiadał i odpalił również K. T. (2). Mężczyźni odpalający środki pirotechniczne stali na schodach w przejściu pomiędzy sektorami i ustawieni byli w szyku przypominającym kształt krzyża. Około godziny 15:36 K. T. (2) ponownie odpalił materiał pirotechniczny, położył go na schodach i szybko przemieścił się na trybunę, w kierunku jej środka, gdzie rozkładana jest flaga sektorowa, a następnie wraz z innymi mężczyznami wszedł pod nią. Pod rozłożoną flagą sektorową, pozostając niewidocznym dla oka kamery założył na białe spodenki kolejną parę czarnych spodenek, a na tors białą koszulkę.

Oskarżony został zatrzymany przez policjantów, którzy wcześniej obserwowali go i wytypowali jako sprawcę odpalenia rac (obserwując monitoring). Po zatrzymaniu okazało się, iż oskarżony pod spodenkami miał kolejną parę spodenek z emblematami C.. Jego obuwiu i odzież zostały poddane badaniom chemicznym.

Badania chemiczne wykazały, iż na obuwiu i odzieży oskarżonego były pozostałości po spalonej mieszance pirotechnicznej.

Oskarżony K. T. (2) ma 28 lat i jest bezdzietnym kawalerem. Posiada wykształcenie średnie, jako zawód wyuczony podaje technik elektronik. Pracuje jako magazynier otrzymując uposażenie miesięczne w wysokości 2500 zł netto.

Oskarżony nie był uprzednio sądownie karany.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie następujących dowodów:

1. zeznań świadków: M. B. (k. 147-149,150, 29-30, 79 akt), B. M. (k. 149-150, 25-26 akt), P. B. (k. 161-162 akt),
2. dokumentów uznanych za ujawnione na rozprawie w dniu 18 września 2017 roku (k. 161 akt): notatki urzędowej z dnia 11 września 2016 roku (k. 1 akt), wydruki stopklatek (k. 2-5 akt), protokołu przeszukania osoby (k. 7-8 akt), protokołu oględzin osoby (k. 9-10 akt), protokołu zatrzymania rzeczy (k. 11-14 akt), protokołu pobrania śladów (...) (k. 15 akt), protokołu oględzin miejsca (k. 18-20 akt), protokołu zatrzymania rzeczy (k. 21-23 akt), informacji z K. (k. 42 akt), protokołu oględzin rzeczy (k. 48-50 akt), opinii nr (...) (k. 53-62 akt), materiałów poglądowych wraz z metrykami (k. 75-76 akt), materiałów zdjęciowych i prasowych dostarczonych przez obrońcę (k. 130-145 akt)

Oskarżony K. T. (2) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i sądowego odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania.

Zeznania świadka **M. B.**, zajmującego się wykonaniem czynności związanych z zabezpieczeniem meczu i będącego naocznym obserwatorem monitoringu były wewnętrznie spójne i szczegółowe, a ponadto znajdowały potwierdzenie w poddanych oględzinom nagraniu monitoringu z I. S..

Podobnie, za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka **B. M.**, pełniącego w trakcie meczu służbę w ramach operacji policyjnej (...). Jego relacja była rzeczowa i konsekwentna, znajdowała potwierdzenie w wiarygodnej dokumentacji zebranej w sprawie, jak i korespondowała z zeznaniami innych świadków.

W.w policjanci wytłumaczyli w jaki sposób wytypowali oskarżonego jako sprawcę odpalenia rac i w jakich okolicznościach doszło do jego zatrzymania. Wskazywali na charakterystyczne szczegóły odzieży oskarżonego – buty, skarpetki a w szczególności spodenki, które jak się okazało po zatrzymaniu oskarżony posiadał na sobie przykryte innymi spodenkami.

Sąd nie znalazł także powodu, aby zeznaniom świadka **P. B.**, uczestniczącemu w zatrzymaniu mężczyzny, wytypowanego przez funkcjonariuszy zajmujących stanowisko przy monitoringu, odmówić wiarygodności. Zeznania funkcjonariusza korespondowały z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym w sprawie.

Za wiarygodną Sąd uznał **opinię z dnia 6 grudnia 2016 roku nr E-che-165/16 z przeprowadzonych badań chemicznych**. Opinia sporządzona przez Centralne Laboratorium Kryminalistyczne była jasna, wyczerpująca oraz wolna od wewnętrznych sprzeczności. Z opinii wynika, iż na odzieży i obuwiu oskarżonego stwierdzono pozostałości po spalonej mieszaninie pirotechnicznej, co znaczy, że mógł przebywać w bezpośrednim pobliżu płonących rac.

Jako w pełni wiarygodne i przydatne dla ustalenia stanu faktycznego sprawy Sąd ocenił pozostałe **dokumenty**, albowiem sporządzone zostały w przepisanej przez prawo formie i przez osoby oraz organy do tego powołane w zakresie przysługujących im kompetencji. Autentyczności tych dokumentów oraz prawdziwości zawartych w nich treści nie kwestionowała żadna ze stron postępowania, a i Sąd nie znalazł podstaw do tego, by uczynić to z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 59 ust. 1 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych, kto wnosi lub posiada na imprezie masowej broń, wyroby pirotechniczne, materiały pożarowo niebezpieczne lub inne niebezpieczne przedmioty lub materiały wybuchowe odpowiada za występki. Grozi za to kara nie mniejsza niż 180 stawek dziennych grzywny, kara ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

Natomiast w myśl art.60 ust.2 i 4 powołanej ustawy kto w czasie trwania imprezy masowej rzuca przedmiot, mogący stanowić zagrożenie dla życia, zdrowia lub bezpieczeństwa osób przebywających na terenie lub w obiekcie, gdzie odbywa się impreza masowa, albo w inny, równie niebezpieczny sposób zakłóca przebieg tej imprezy podlega grzywnie nie mniejszej niż 120 stawek dziennych, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2 (§2). Jeżeli sprawca, dopuszczając się czynów określonych powyżej używa elementu odzieży lub przedmiotu do zakrycia twarzy celem uniemożliwienia lub istotnego utrudnienia rozpoznania jego osoby, podlega grzywnie nie mniejszej niż 240 stawek dziennych, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5 (§4).

W myśl art.66 powołanej ustawy wobec sprawców przestępstw popełnionych przeciwko bezpieczeństwu powszechnemu w związku z masową imprezą sportową sąd orzeka zakaz wstępu na imprezę masową. Przedmiotowy środek karny uregulowany został w treści art.41 b kodeksu karnego.

Mając na uwadze powyższą regulację oraz przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe sąd uznał, iż zarzut popełnienia przestępstwa wobec oskarżonego jest uzasadniony. W trakcie trwania meczu piłki nożnej oskarżony posiadał środki pirotechniczne – racę, którą odpalił, używając przy tym kominiarki do zamaskowania twarzy. Powyższym zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstw powołanych powyżej. Tym samym należało uzupełnić kwalifikację prawną zastosowaną przez Prokuratora w akcie oskarżenia o przepisy art. 60 ust. 2 i 4 Ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych (które to znamiona zostały ujęte w zarzucie zawartym w a/o). Nie może budzić

również wątpliwości przyjęcie w kwalifikacji prawnej art.57a§1 kk tj. uznanie przedmiotowego czynu za występki chuligański – w rozumieniu art.115§21 kk, zważywszy na okoliczności i sposób działania oskarżonego. Od oskarżonego jako kibica klubu sportowego posiadającego akredytację meczową można wymagać wyższych standardów zachowania podczas tego rodzaju imprez sportowych.

Na marginesie powyższych rozważań należy podnieść, iż niezrozumiałą jest wniosek obrońcy złożony w toku postępowania domagający się umorzenia niniejszego postępowania z powołaniem się na pozaustawowy kontratyp wyłączający bezprawność czynu tzw. kontratyp zwyczaju (odpalenie rac celem uczczenia pamięci zmarłego kibica) podczas gdy oskarżony kwestionował sam fakt popełnienia tegoż czynu.

Pomijając niekonsekwencję obrony w tym przedmiocie sąd stoi na stanowisku, iż powyższe – odpalenie rac celem uczczenia pamięci osoby zmarłej, zważywszy na okoliczności czynu tj. zamaskowana twarz (w kominiarce) celem uniemożliwienia jego rozpoznania służbom porządkowym uniemożliwiają uznanie powyższego jako tzw. kontratypu wyłączającego bezprawność czynu.

W konsekwencji sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzuconego mu przestępstwa i wymierzył karę 9 miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, uznając powyższą karę za sprawiedliwą w szerokim tego słowa znaczeniu, tj, adekwatna do stopnia winy oskarżonego, szkodliwości społecznej czynu. Oskarżony jest osobą młodą, zdrową i jest w stanie opracować 20 godzin miesięcznie. Celowe jest również orzeczenie środka karnego we wskazanym wymiarze – 2 lata tj. w minimalnym wymiarze zważywszy na to że oskarżony nie był wcześniej karany.

Kierując się sytuacją materialną oskarżonego sąd obciążył go kosztami postępowania tylko częściowo, uznając iż kwota wydatków (głównie z tytułu opinii – k.63 akt) jest bardzo wysoka a dochody oskarżonego kształtują się na poziomie 2.500 zł. Dlatego z tego tytułu obciążono go kwotą 3.000 zł z tytułu wydatków oraz opłatą od kary 180 zł.

SSR Katarzyna Stolarek